

ikke lige saa godt kunde fortjene Bestyttelse ved Patent som Opfindelser af Genstande eller Produkter. Men jeg ønsker blot her at tilføje dette, at man dog ikke maa glemme, at man jo nu har visse Regler. Skønt de kun ere udviklede gennem Praksis, for, hvad der overhovedet kan beskyttes ved Patent, og det er ganske vist, at den nuværende Tilstand er den, at nu kan der ogsaa gives, og der gives Patentbestyttelse for Opfindelser af Fremgangsmaader. Naar man vil vedtage de 5 ærede Medlemmers Forslag, gaar man altsaa bort fra den nuværende Tilstand; man indfører en legal Indskrænkning i, hvad der nu finder Sted. Det er dertil, at jeg, som sagt, mener, at der ikke foreligger nogen tilstrækkelig Grund. Jeg vil endogsgaa tillade mig at sige for mit eget personlige Vedkommende — her taler jeg kun for mit eget Vedkommende, i øvrigt har jeg staaet her som Tolk for Hæretallets Opfattelse — at hvis man giver Patentloven en saadan Skikkelse, at man for det første udelukker fra Patentbestyttelse en hel Del, som tidligere har kunnet faa den, altsaa navnlig alle Opfindelser af Fremgangsmaader, og man dernæst vil beskaffe Patenter paa Opfindelser af Genstande saaledes, at det næsten gøres umuligt for den mindre Haandværker, den mindre industribevende at søge et Patent, fordi det, som sagt, vil koste ham 2—300 Kr. om Måret at benytte dette Patent, ikke at tale om, at man tillige for-
 tæller den Periode, hvorfors Patentbestyttelse gives, forekommer det mig, at det er mere tvivlsomt, om der overhovedet vindes saa meget ved dette Lovforslag, at der er Grund til at forlade dette eller væsentlig omændre den nu bestaaende, ved Praksis hævede Tilstand. Jeg kan derfor ikke andet end bestemt fraraade at vedtage det ærede Mindretallets Forslag til § 1.

Frier: Jeg skal ikke sige mange Ord paa de Ændringsforslag, jeg har stillet. Jeg er ganske enig med den ærede Ordfører i, at den Slags Ting for en Del og i mange Tilfælde bero paa et personligt Skøn, og det er ogsaa derfor, at jeg som Enkeltmand har stillet disse Forslag. Naar jeg ganske kort skal gøre Rede for, hvad Meningen har været med disse bestemte Forslag, vil jeg sige dette med Hensyn til det første af mine Forslag, at den Omredaktion, vi ved 2den Behandling vedtog af det første Punktum i det paagældende Stykke, forekom mig at nødvendiggøre en tilsvarende Omredaktion af det andet Punktum, saaledes at den samme Sag i begge Tilfælde blev udtrykt paa samme Maade. Det er Grunden til den Affattelse, jeg her har foreslaaet at

give denne Del af § 5. Hvad det andet af mine Ændringsforslag angaar, hvor jeg foreslaar Ordet „indleveret“ for forskellige Steder ændret til „indgivet“, har jeg stillet det, fordi Lovforslaget selv bruger Ordet „indgive“, hvor det første Gang slaar Begrebet fast. Derfor har jeg ment, at det vil være mere i sin Orden, ja næsten selvfølgelig, at man paa de følgende Steder i Loven bruger det samme Navn om det samme Begreb. I § 3 er Begrebet første Gang kommet frem, og der staar: „Den, som først har indgivet Ansøgning“. Der har Indgiveren af Ansøgningen netop den Betydning, at Ansøgningen er kommen vedkommende i Hænde. Man kan selvfølgelig ikke beregne, paa hvilken Dato vedkommende har affendt Ansøgningen fra sin Bopæl. Da nu Lovforslaget selv har været inde paa denne Sprogbrug, har jeg ment, at det vilde være konsekvent at benytte den hele Loven igennem. Det tredje af mine Ændringsforslag, Forslaget under Nr. 5, har den ærede Ordfører allerede forsvaret og anbefalet, og derom skal jeg derfor ikke tale. Hvad endelig Ændringsforslagene under Nr. 6 og 7 angaar, ere de ligeledes stillede af Hensyn til, at den samme Ting bør benævnes med det samme Navn, at man ikke det ene Sted skal sige „ansætter“ og det andet Sted „fastsætter“, det ene Sted „erholde“, det andet „faa“. Man vælger af, hvad der foreligger, det Udtryk, som sproglig har den bedste Klang. Det er altsaa af den Slags Konsekvenshensyn, at det forekommer mig rettest at afløse de Ord, der foreslaas ændrede, med dem, der ere bragte i Forslag. Lige saa meget jeg er enig i, at den størst mulige Afvæksling er en Pryd for Stilen i den æstetiske Litteratur, lige saa lidt finder jeg det rigtig at vækxle med Udtrykkene i en Lov. Der tror jeg, at man maa holde paa, at der skal gives Lovfortolkningen Anledning til at spekulere over, om der ikke skjuler sig en Jinesse, hver Gang man forandrer Udtrykket. Derfor tror jeg, at det samme Begreb bør i den samme Lov benævnes med det samme Udtryk.

H. Sprensen: Den ærede Ordfører har været saa venlig at forklare ærede Medlemmer, hvad Mindretallets Ændringsforslag gaar ud paa. Han har forklaret det fuldstændig korrekt, og jeg takker ham for den Mejlighed, han har haft paa vore Begne. Jeg behøver altsaa ikke at komme ind derpaa. Stillingen til det foreliggende Lovforslag og de Ændringer, der her ere foreslaaede, vil jo fuldstændig afhænge af hver enkelt's Syn paa Bestyttelsen i det hele og